

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że T. R. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, a zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 4.765,48 złotych, w tym z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od kwietnia 2017 roku do czerwca 2018 roku w kwocie 4.517,48 złotych, odsetek za zwłokę 248 złotych. (decyzja – w aktach ZUS)

W odwołaniu z dnia 15 października 2018 roku T. R. wskazała, że dochody z firmy, które uzyskała w spornym okresie obok najniższej emerytury nie uzasadniały naliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne. (odwołanie k. 3)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 6 listopada 2018 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że odwołująca nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających zwolnienie z opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. (odpowiedź na odwołanie k.4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W spornym okresie od kwietnia 2017 roku do czerwca 2018 roku T. R. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. (niesporne)

Nie była objęta w tym czasie zryczałtowanym podatkiem dochodowym. (rozliczenia PIT – rubryka M załączone do akt sprawy – k 71, k 64)

W okresie tym współpracowała z Poczta Polska S.A. prowadząc punkt pocztowy przy ul. (...) w Ł.. W wykonaniu tej umowy co miesiąc uzyskiwała przychód w kwocie po 1.300 złotych. (przesłuchanie wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z 19.01.2021 r. – płyta CD k 227)

Wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od kwietnia 2017 roku do czerwca 2018 roku wynosi 4.517,48 złotych, odsetki za zwłokę liczone na dzień 6 września 2018 roku - 248 złotych (niesporne – zestawienie należności w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Obecnie obowiązujący art.66 ust.1 pkt 1 lit c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2020 roku, poz.1398) stanowi, iż obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Na podstawie art. 69 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność gospodarczą powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Zasadą wynikającą z art. 82 ust. 1 cytowanej ustawy jest z kolei, że gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Wyjątek od tej zasady wprowadza jedynie art.82 ust.8 tej ustawy, w myśl którego składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta:

1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50 % kwoty najniższej emerytury lub

2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

W przedmiotowej sprawie niesporne pozostaje, że wnioskodawczyni, uprawniona do emerytury, której miesięczna wysokość nie przekraczała kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (w 2017 r. – 2.000 zł, w 2018 r. – 2.100 zł), nie rozliczała się z tytułu działalności gospodarczej w formie karty podatkowej.

Wysokość przychodów z prowadzonej w spornym okresie działalności gospodarczej przekraczała natomiast miesięcznie (po 1.300 zł) kwotę 50 % najniższej emerytury (której wysokość od marca 2017 roku do lutego 2018 roku wyniosła 1.000 zł, a w okresie od marca 2018 roku do lutego 2019 roku – 1.029,80 zł).

Przepis omawiany dotyczy przychodów z działalności gospodarczej, a zatem bez znaczenia pozostają koszty jej prowadzenia wykazywane w toku niniejszego postępowania przez skarżącą.

Stosownie zaś do brzmienia art.74 ust.1 tej ustawy do ubezpieczenia zdrowotnego osób objętych ubezpieczeniami społecznymi (...) stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczenia społecznego (...).

Zgodnie z ustalonym przez Sąd i niespornym stanem faktycznym po stronie wnioskodawczyni na jej koncie osobistym istnieje zatem zadłużenie z tytułu nieopłacania składek w kwotach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Z tych względów Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawczyni Sąd orzekł na podstawie § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2018 r., poz.18)